ते द्रोणं सहिताः शूराः सर्व्वतः प्रत्यवारयन्। गभस्तिभिरिवादित्यं तपन्तं भुवनं यथा।
तन्तु शूरं महेष्वासं तावकाभ्युद्यतायुधाः। राजानो राजपुत्राश्च समन्तात् पर्य्यवारयन्।
शिखण्डी तु ततो द्रोणं पञ्चभिर्नतपर्व्वभिः। चत्रधर्म्मा च विंशत्या वसुदानश्च पञ्चभिः।
उत्तमौजास्त्रिभिर्बाणैः चत्रदेवश्च पञ्चभिः। सात्यकिश्च शतेनाजौ युधामन्युस्तथाऽष्टभिः।
युधिष्ठिरो द्वादशभिर्द्रोणं विव्याध सायकैः। धृष्टद्युम्नश्च दशभिश्चेकितानस्त्रिभिः शरैः। ९०५
ततो द्रोणः सत्यसन्धः प्रभिन्न इव कुञ्जरः। अभ्यतीत्य रथानीकं दृढसेनमपातयत्।
ततो राजानमासाद्य प्रहरन्तमभीतवत्। अविध्यन्नवभिः चेमं स हतः प्रापतद्रथात्।
समर्थं प्राप्य सैन्यानां सर्व्वाः प्रविचरन् दिशः। त्राता ह्यभवदन्येषां न त्रातव्यः कथञ्चन।
शिखण्डिनं द्वादशभिर्विंशत्या चोत्तमौजसं। वसुदानञ्च भल्लेन प्रैषयद्यमसादनं।
अशीत्या चेमवर्म्माणं षड्विंशत्या सुदक्षिणं। चत्रदेवन्तु भल्लेन रथनीडादपातयत्। ९१०
युधामन्युं चतुःषष्ट्या त्रिंशता चैव सात्यकिं। विद्ध्वा रुक्मरथस्तूर्णं युधिष्ठिरमुपाद्रवत्।
ततो युधिष्ठिरः क्षिप्रं गुरुतो राजसत्तमः। अपायाज्जवनैरश्वैः पाञ्चाल्यो द्रोणमभ्ययात्।
तं द्रोणः सधनुष्कन्तु साश्वयन्तारमाक्षिणोत्। स हतः प्रापतद्भूमौ रथाज्ज्योतिरिवाम्बरात्।
तस्मिन् हते राजपुत्रे पाञ्चालानां यशस्करे। हतद्रोणं हतद्रोणमित्यासीन्निःस्वनो महान्।
तांस्तथा भग्नसंरब्धान् पाञ्चालान् मत्स्यकैकयान्। सृञ्जयान् पाण्डवांश्चैव द्रोणो व्यद्रावयद्बली। ९१५
सात्यकिं चेकितानञ्च धृष्टद्युम्नशिखण्डिनौ। वार्द्धक्षेमिञ्चैत्रसेनिं सेनाबिन्दुं सुवर्चसं।
एतांश्चान्यांश्च सुबहून्नानाजनपदेश्वरान्। सर्व्वान् द्रोणोऽजयद्युद्धे कुरुभिः परिवारितः।
तावकाश्च महाराज जयं लब्ध्वा महाहवे। पाण्डवेयान् रणे जघ्नुर्द्रवमाणान् समन्ततः।
ते दानवा इवेन्द्रेण वध्यमानाः समन्ततः। पाञ्चालाः कैकया मत्स्याः समकम्पन्त भारत।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि संशप्तकवधपर्व्वणि द्रोणयुद्धे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ भारद्वाजेन भग्नेषु पाण्डवेषु महामृधे। पाञ्चालेषु च सर्व्वेषु कश्चिदन्योऽभ्यवर्त्तत। ९२०
आर्य्यां युद्धे मतिं कृत्वा चत्रियाणां यशस्करीं। असेवितां कापुरुषैः सेवितां पुरुषर्षभैः।
अहो नासीत् पुमान् कश्चिद्दृष्ट्वा द्रोणं व्यवस्थितं। जृम्भमाणमिव व्याघ्रं प्रभिन्नमिव कुञ्जरं।
त्यजन्तमाहवे प्राणान् सन्नद्धं चित्रयोधिनं। महेष्वासं नरव्याघ्रं द्विषतां भयवर्द्धनं।
कृतज्ञं सत्यनिरतं दुर्य्योधनहितैषिणं। भारद्वाजं तथाऽनीके दृष्ट्वा शूरमवस्थितं।
क वीराः संन्यवर्त्तन्त तन्ममाचक्ष्व सञ्जय। ९२५
॥ सञ्जय उवाच ॥ तान् दृष्ट्वा चलितान् सङ्घे प्रणुन्नान् द्रोणसायकैः। पाञ्चालान् पाण्डवान् मत्स्यान् सृञ्जयांश्चेदिकैकयान्।
द्रोणचापविमुक्तेन शरौघेन शुहारिणा। सिन्धोरिव महौघेन ह्रियमाणान् यथा प्लवान्।
कौरवाः सिंहनादेन नानावाद्यस्वनेन च। रथद्विपनराश्चैव सर्व्वतः समवारयन्।